

Maria Jażdżewska

Siemiechów, gm. Widawa, woj. sieradzkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 21, 128-129

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RÓŻYCE-STARA WIEŚ, gm. Kociarzew
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

Muzeum Ziemi Rawskiej
w Rawie Mazowieckiej

Badania prowadził dr Henryk Wikała. Finansował WKZ w Skierniewicach. Piąty sezon badań. Obiekt wielokulturowy. Cmentarzysko grobów klossowych. Osada kultury przeworskiej. Ślady osadnictwa z III okresu wczesnośredniowiecznego.

W latach 1983-1986 przebadano teren o łącznej powierzchni 520 m². W roku bieżącym przebadano dalszy pas ziemi o powierzchni 175 m². Na obszarze tym odkryto: a/ dalszy ciąg dwóch domów nr 6 i 7, na które natknięto się w latach poprzednich oraz dwa następne domy o kolejnych numerach 8 i 9. Były to domy naziemne o konstrukcji słupowej, b/ 9 niewielkich jam odpadkowych /nr 24 - 27/ o średnicy około 100 - 120 cm, głębokich 80 - 120 cm, c/ 1 palenisko kolistę o średnicy 108 cm, d/ 4 skupiska polepy /nr 7 - 10/ różnej wielkości i różnym stopniu wypalania gliny, e/ 24 żółki przeważnie posłupowe /nr 167 + 221/, niektóre z nich wyznaczały zarysy ścian ww domów, f/ 14 grobów ciałopalnych /nr 23 - 36/ przeważnie klossowych, kultury wschodniopomorskiej, g/ 1 pochówek psa pod ścianą zachodnią domu nr 9, h/ resztki 3 bruków kamiennych o nie wyjaśnionym przeznaczeniu.

Inwentarz ruchomy tworzą głównie: ułamki naczyń glinianych, kości zwierzęce będące odpadkami kuchennymi, drobne węgle drzewne, grudy przepalanej gliny z odciskami drewna, spalone kości ludzkie w popielnicach i bez popielnic. Przedmiotami sporadycznie występującymi są: 2 noże żelazne, 1 sprzączka żelazna do pasa, kilka fragmentów z drobnych przedmiotów żelaznych, 1 małe kółeczko brązowe, 1 topór rogowy, 2 przesłiki gliniane, 2 ciężarki tkackie, 1 wisiołek kościany z kręgu bydłowego i 1 moneta srebrna - denar rzymski "Faustyny Starszej", bity pośmiertnie, tuż po roku 141 n.e.. Moneta znaleziona została w pobliżu paleniska, w dużym skupisku przepalanej gliny, w domu nr 8.

Datowanie poszczególnych obiektów nie zostało jeszcze ustalone. Ogólnie przyjąć można, że odkrycia zamykają się w ramach od wczesnego okresu lateńskiego do starszego okresu rzymskiego włącznie.

Prace ratowniczo-konserwatorskie na tym obiekcie należałoby kontynuować.

SANOK-BIAŁA GÓRA
woj. krosnieńskie
Stanowisko 3

patrz
spoka brązu

SERNIANY, gm. Sawin
woj. chełmskie
Stanowisko 27

patrz
okres halzstecki

SIEMIECHÓW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum Miasta Pabianice

Badania prowadziła mgr Maria Jajdewska. Finansował WKZ w Sieradzu. Piętnasty sezon badań. Osada ludności Kultury przeworskiej z półnego okresu wpływów rzymskich.

Badaniami objęto część północną i południowo-wschodnią stanowiska położonego na wzniesieniu zw. "Piekło", około 3 km na południe od wsi Siemiechów. Na powierzchni 350 m² odkryto:

- czwarty piec do wypalania wapna, o wymiarach 2,7 x 2,7 m i gł. dna 1,3 m od powierzchni ziemi. Wysokość pieca 0,95 m. Zachowała się jego część podziemna w postaci łamy obudowanej szczelnia glazami narzutowymi spojonymi gliną. Wewnątrz - warstwa surowej, czerwonej gliny z twardymi w niej bryłkami polepy i warstwa wapna;
- XVIII-ą chatę z wypełniskiem noszącym ślady pożaru, zawierającą liczne fragmenty ceramiki ręcznej lepionej i niewielką ilość toczoną na kole;

- 23 jamy, z których dwie wyróżniały się znaczną wielkością. Pierwsza z nich o wymiarach 2,8 x 2,8 m, gł. dna 2 m - zasobowa, z grubą warstwą spalenizny, z fragmentami naczyń glinianych. Druga jama była najprawdopodobniej częścią, zniszczoną przez rów przeciwosłogowy, chaty, w której oprócz ceramiki znaleziono fragment nożyka żelaznego, część osadki kamiennej i kości zwierzęce;

- 4 paleniska położone poza chatami. Liczba łech obecna wynosi 68. Dwa paleniska różniły się konstrukcją od poprzednio odkrywanych, miały bowiem na wierzchu bruki z drobnych kamieni polnych.

We wszystkich obiektach występowała ceramika toczona na kole i lepiona ręcznie ze znaczną przewagą druciej. Z zabytków luźnych wymieniać można jeszcze brąz, jednoczęściową fibulę drucikową /zbliżoną do typu A 158/, oraz dużą część górnego kamienia żarnowego.

Zabytki znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.

Badania będą kontynuowane.

SMARDY GÓRNE, gm. Kluczbork
woj. opolskie
Stanowisko 12

Wojewódzki Konserwator
Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr mgr Klemens Macewicz, Sylwia Wuszan, Krzysztof Spychała /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Gertrudy Martyniak z Muzeum im. J. Dzierżona w Kluczborku. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej datowana na okres wpływów rzymskich, faza B₂-C₁ oraz osada datowana na XIII-XIV wiek.

Stanowisko położone jest na prawobrzeżnej terasie rzeczki Strugi, około 50 m na północ od budynku szkoły i domu nauczyciela; około 250 m na północny - zachód od kościoła. Nivielacja terenu pod budowę przyszłego boiska sportowego oraz drenaż odprowadzający tegoż obszaru, a także w okresie przedwojennym prowadzona eksploatacja kruszywa /w części południowej zabytku/, spowodowały niszczenie.

Przebadano wykopaliskowo około 10 arów. Odkryto i wyeksplorowano 104 obiekty. Wśród nich wyróżniono 4 piece dymarskie, 4 pozostałości po obiektach mieszkalnych, jamy odpadkowe i zasobowe, ślady po słupach oraz paleniska. Górne warstwy wydłanionych obiektów były zniszczone.

Znaleziono dużo ułamków naczyń glinianych, grudki polepy, kawałki węgla i drzewnych, kości zwierzęce, żużle dymarkowe oraz kilka fragmentów przedmiotów żelaznych.

Materiały zabytkowe i dokumentacja zostaną przekazane do Muzeum im. J. Dzierżona w Kluczborku.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

SOCHACZEW-BORYSZEW
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

patrz
okres halstański

SULEJÓW-Podklasztorza
woj. piotrkowskie
Stanowisko 4a

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzi mgr Mieczysław Góra /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Piotrkowie Tryb. Osada wielokulturowa z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono na obszarze budowy kanału sanitarno-grawitacyjnego dla nowego osiedla domków jednorodzinnych w Sulejowie-Podklasztorzu. Wykopy archeologiczne usytuowane były wzdłuż krawędzi, wysokiej terasy nad doliną Pilicy, od 200 do 400 m na północny-zachód od murów klasztoru. Ogółem przebadano obszar 25 arów.